

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/38/2020
Identifikačné číslo spisu: 3119203094
Dátum vydania rozhodnutia: 28.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3119203094.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého W. bývajúceho u matky, dieťa rodičov: matky Z., trvale bytom v C., T. a otca - W., trvale bytom v A., zastúpeného Mgr. Petrom Hargašom, advokátom so sídlom v Bratislave, Košická č. 56, o návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia na úpravu styku, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 34P/82/2019, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. mája 2019 sp. zn. 27CoP/24/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 23. apríla 2019 č. k. 34P/82/2019-5 návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia zamietol s odôvodnením, že v danej veci nebola splnená podmienka naliehavej potreby okamžitého zásahu zo strany súdu. Uviedol, že styk otca s maloletým je upravený súdnym rozhodnutím a tento styk sa realizuje. Nebolo zistené, že by hrozilo narušenie citových väzieb medzi maloletým dieťaťom a otcom. Otec sa návrhom na neodkladné opatrenie domáhal úpravy styku s maloletým synom počas Veľkonočných sviatkov 2019 a tiež počas letných prázdnin 2019, čo okresný súd posúdil, ako už bolo uvedené, ako neopodstatnené s odkazom na § 2 ods. 1 a 2 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2, §329 ods.1 CSP, § 360 ods. 1, 2 CMP a §367 CMP.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. mája 2019 sp. zn. 27CoP/24/2019 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Odvolací súd bol toho názoru, že v danej veci neboli pre nariadenie neodkladného opatrenia o rozšírení styku otca s maloletým dieťaťom počas letných prázdnin 2019 (keďže ako uviedol zmena úpravy styku v období Veľkej noci 2019 je už bezpredmetná) zistené také predpoklady, na základe ktorých by bolo na mieste rozšírenie styku týmto spôsobom vykonať. Otec, ako správne uviedol súd prvej inštancie, neosvedčil potrebu bezodkladne riešiť pomery, resp.

nepreukázal potrebu okamžitého zásahu. Úprava styku otca s maloletým W. je právoplatne upravená súdnym rozhodnutím, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.04.2017 sp. zn.: 34P/227/2016-420, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu. V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetom iných, doposiaľ neskončených konaní vedených pred súdom prvej inštancie, je rozhodovanie vo veci samej tak o zmene výkonu osobnej starostlivosti o dieťa, ako aj o zmene úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu (zmene - rozšírenie styku otca s maloletým dieťaťom), vedených na základe podaných návrhov otca. Uviedol, že súd prvej inštancie ako ani odvolací súd v čase svojho rozhodovania o neodkladnom opatrení nedisponovali takým súborom osvedčených rozhodujúcich skutočností, ktoré by indikovali k záveru o kvalifikovanej zmene pomerov a existencii naliehavosti ich predbežnej úpravy.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal otec maloletého dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP tvrdiac, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces, a zároveň, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Uviedol, že odvolací súd nevykonal dostatočným spôsobom dokazovanie ani nezistil náležité skutkový stav veci, z čoho je podľa jeho tvrdenia zrejmé, že rozhodnutie krajského súdu je nepresvedčivé a arbitrárne a preto ho žiada zrušiť. Dovolanie podľa §421 ods. 1 písm. b/ CSP odôvodnil tým, že dovolací súd sa doposiaľ nezaoberal posúdením toho, či by súdy mali vo väčšom rozsahu umožňovať styk otca s dieťaťom cez neodkladné opatrenie v prípade, že matka robí napriek a preukázateľne znemožňuje styk otcovi na jeho žiadosť a ďalej z dôvodu, že dovolacím súdom doposiaľ nebolo vyriešené v akom rozsahu by mali súdy pri úprave styku cez neodkladné opatrenie zisťovať pomery, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia. V závere dovolania doplnil dovolaciu otázku aj o to, či by sa malo pri úprave styku cez neodkladné opatrenie zohľadniť správanie matky. Keďže podľa názoru dovolateľa odvolací súd rozhodol arbitrárne a v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa a to bez toho, aby vo veci urobil akékoľvek šetrenie, navrhol zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vrátiť vec na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu otca sa z účastníkov konania nevyjadril nikto.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa s účinnosťou od 1. júla 2016 vzťahuje CMP. V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP neustanovuje inak, dovolací súd ďalej aplikoval CSP na konanie o dovolaní otca.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie úspešne napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť podaného dovolania z dôvodu uvedeného v § 420 písm. f/ CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nesprávny postup videl v tom, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd sa nezaoberal jeho námietkami, odôvodnenia rozhodnutí považuje za nedostatočné a arbitrárne, ako aj dokazovanie za neúplné s poukazom na nevykonanie ním navrhnutých dôkazov.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. Pod pojmom procesný postup súdna prax rozumie len faktickú, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúcu činnosť alebo nečinnosť súdu, (teda procedúru prejednávania vecí, to, ako súd viedol spor.), ktorá znemožňuje strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a marí možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

12. Otec maloletého namieta nevykonanie dokazovania, nezistenie skutkového stavu a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu označuje za arbitrárne.

13. K námietke dovolateľa týkajúcej sa nevykonania dokazovania, dovolací súd uvádza, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústavy“) (pozri III. ÚS 332/09) ale iba za predpokladu, že by daný navrhovaný dôkaz mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu veci z hľadiska tvrdení dovolateľa. V danom prípade ale táto podmienka naplnená nebola. Dovolací súd zdôrazňuje, že pred rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení nie je z dôvodu krátkosti času priestor pre vykonanie dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, pričom zároveň nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe tejto úpravy, a preto rozsah dokazovania je zúžený vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia a nevykonáva sa dokazovanie v rozsahu ako v základnom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd považoval túto námietku za nedôvodnú.

16. V súvislosti s namietanou arbitrárnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu najvyšší súd akcentuje, že samotná skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

17. Otec maloletého prípustnosť dovolania vyvodzuje zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j. namieta nesprávne právne posúdenie veci. Dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je v zmysle § 421 ods. 2 CSP (ktorý je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP osobitným ustanovením, t. j. lex specialis) vylúčená aj v prípade, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 357 písm. d/ CSP). Keďže odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, prípustnosť

dovolania je tak v danom prípade výslovne vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d/ CSP.

18. Vzhľadom na to, že dovolanie otca nie je podľa § 420 CSP a podľa § 421 ods. 1 CSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

19. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 52 CMP.

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.